

ei fordres, samt til Militairarbejdere efter denne Lovs § 22, ere, saalænge de ei ere indkaldte eller staae for Indkaldelse, i Fredstid, ikke ved deres Værnepligt hindrede i at begive sig til Udlandet, hvorimod de i Krigstid have at erhverve vedkommende Krigsbestyrelses Tilladelse dertil."

— Jeg ønsker blot, at disse to Paragrapher sammenholdes med hinanden, og man vil da see, at hvad jeg har bragt i Forslag, er i Overensstemmelse med Ordene og Aanden i Værnepligtslovene for Kongeriget og Hertugdømmerne. Hverken af Regeringsudkastets § 45 eller af den af Udvalget istedetfor satte § 42 venter jeg mig Synberligt. Jeg har derfor troet, at denne Paragraph kunde gaae ud, og at der istedetfor som § 45 kunde indskydes § 58 i Værnepligtsloven, der lyder saaledes: „I Krigstid maae Søværnepligtige ikke tage Hyre med fremmede Nationers Skibe eller forlade Landet uden ifølge særskilt Tilladelse af vedkommende Ministerium. For den Søværnepligtige, der i Krigstid, medens han henhører til Ungdoms eller Hovedrullen, uden særlig Tilladelse forlader Landet eller tager Hyre paa fremmede Nationers Skibe, bliver den almindelige Tjeneste at forlange ud over det 38te Aar, saaledes at den for hvert Aars uberettiget Fraværelse forlanges med eet Aar. Naar nogen Søværnepligtig i den Tid, han er indkaldt til activ Tjeneste, maatte af særdeles Grunde ønske at reise ud af Riget, da kan Tilladelse dertil kun gives af Marineministeriet." Jeg savner en saadan Bestemmelse i det foreliggende Lovudkast. — Under Nr. 34 har jeg foreslaaet, at der istedetfor 3die. Passus i § 48 om Beregning af Togter sættes: „Har Nogen, før han blev overført til Sørollen, været indkaldt til Land- eller Søkrigstjenesten, erholder han 1 Togs for hvert Aar, han har tjent"; en Bestemmelse, som den her foreslaaede, findes ikke i Udkastet, men den er aldeles i Overensstemmelse med, hvad der hidtil har været Praxis. § 50, der handler om Mulkter, har jeg foreslaaet redigeret saaledes: „Alle Mulkter, der skulle erlægges efter denne Lov, tilkomme vedkommende Tattigvæsen", istedetfor at Udvalget foreslaaer, at de skulle tilfalde Stats-

kassen. I denne Paragraph er der desuden Noget, som jeg ikke finder correct; der staaer nemlig: „De i denne Lov omhandlede Mulkter dicteres af Sessjonen", men det forudsættes dog, at de kunne blive forandrede af Politiretten; Sessjonen er imidlertid en Ret, der er fideordnet med Politiretten, og denne Bestemmelse er altsaa aldeles incorrect. Udvalget foreslaaer, at Mulkterne for det besarne Mandskabs Vedkommende skulle dicteres af Udskrivningschefen, men dette finder jeg heller ikke correct, thi Udskrivningschefen er ikke Dommer, og jeg mener derfor ikke, at der kan tillægges ham en saadan Myndighed. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig.

Høgsbro: Jeg skal tillade mig at begrunde de Endringsforslag, jeg har stillet med Hensyn til nogle af Vesterhavssøerne, som jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling henlede Opmærksomheden paa. Forholdet har hidtil været saaledes, at Den Røde og alle de Der, der ligge Sønden derfor, have, saavidt man kan see, fra ældgammel Tid, i Henseende til Værnepligten, uden Hensyn til om de hørte til Kongeriget eller Hertugdømmet, havt fæstet Lovgivning og Bestyrelse. Den 24de Septbr. 1733 søgte man fra Kongerigets Side at bringe de kongerigste Dele af disse Der ud af denne Forbindelse, men allerede den 28de Januar 1735 udkom en fgl. Forordning, som omfattede alle Derne, saavel de fæstet som de kongerigste, og som nærmere betegnede de Friheder, de fra gammel Tid havde havt. Disse Friheder gaae i det Væsentlige ud paa, at Beboerne til evige Tider skulle være fritagne for enhver Udskrivning til Landmilitairtjenesten, og ikkun gjøre Tjeneste paa den kongelige Flaade, naar de dertil blive tilfagte, samt at det uden nogen Hindring skal være dem tilladt at fare, hvorhen de ville, naar de skulle bruges ved den fgl. Tjeneste, skulle Beboerne selv have Ret til at tilvejebringe det fornødne Antal, saaledes som de derom indbyrdes kunne blive enige, naar de blot til den bestemte Tid stille det behøvrige Antal tjenstdygtige Folk, og istedetfor dem, der maatte blive casserede, andet tjenstdygtigt Mandskab. Disse Privilegier ere senere saavel i forrige som i dette Aarhund-